

повністю позбавляючи його від частинок отруйних домішок [2]. Встановлювати їх планується на дахах будівель, що знаходяться в безпосередній близькості до заводів.

2. *Повторна переробка сміття.* На повторну переробку потрапляє лише 4% всього сміття. Для цієї цілі в Україні працюють 17 підприємств переробки макулатури, 35 підприємств з переробки поліетиленових пляшок та полімерних матеріалів, та 27 підприємств з переробки склабою. Цей бізнес є доволі прибутковим, так наприклад, строк окупності сміттеперероблюючого заводу складає трохи більше 3 років.

При надлишку сміття в Україні підприємства з повторної переробки завантажені лише на 40%. В українських споживачів повністю відсутня культура сортування сміття, яка сформувалась у німців ще 26 років тому. Приблизно 83% домогосподарств у Німеччині сортують сміття. Багато німців сортують сміття на добровільній основі, через екологічну свідомість.

Отже, новий підхід до осмислення проблем санітарного очищення міст та переробки відходів дає можливість не тільки поліпшити екологічний стан навколишнього середовища, а також принести фінансові результати підприємствам санітарної очистки та країни в цілому.

Для реалізації перерахованих пропозицій необхідно, в першу чергу, сформувати відповідне законодавство, розробити систему штрафів та заохочень, створити відповідну інфраструктуру, та виховувати у людей відповідальне ставлення до сортування сміття.

1. Переробка ТПВ в Швеції: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://ztbo.ru/o-tbo/stati/stranni/pererabotka-musora-tbo-v-shvecii>

2. Переробка ТПВ в Германії: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://ztbo.ru/o-tbo/stati/stranni/pererabotka-musora-tbo-v-germanii>

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ДЕФІЦИТУ ВОДНИХ РЕСУРСІВ

Зміївський І.М.

Науковий керівник – Тітяєв В.В., канд. екон. наук, доцент

Швидке зростання населення планети в поєднанні зі зростаючими обсягами водоспоживання для побутових і промислових потреб і інтенсивним сільським господарством призводить до глобальної водної кризи, яка проявляється в нестачі прісної води і в її забрудненні.

Споживання води у світі з кожним роком зростає. Сьогодні 2,8 млрд людей (40% населення Землі) в певній мірі спіткнулися з проблемою нестачі води. За підрахунками фахівців загальний об'єм води на нашій планеті складає орієнтовно 1400 млн. куб. км, з яких близько

35 млн. куб. км тобто 2,5% припадає на питну воду. Головними джерелами води, споживаної людиною, є озера, річки та доступні горизонти підземних вод [1].

Проблема дефіциту водних ресурсів на сьогоднішній день існує і в Україні. Водні запаси України вкрай невеликі. Середньорічна водо-забезпеченість одного жителя України становить приблизно 1 тис. м³, що в 15 разів нижче норми, яка визначена Європейською економічною комісією ООН.

Також актуальною проблемою в Україні залишається забезпечення населення доброякісною питною водою. За словами академіка НАН України Владислава Гончарука, водопровідна вода непридатна для пиття по всій країні. Як мінімум 90% населення України п'є неякісну воду. 33 млн. українців п'ють воду з басейну Дніпра – це гарантовано погана вода. Катастрофічно неякісна вода на Донеччині, Луганщині, Харківщині, Дніпропетровщині – в найбільш промислово розвинених регіонах.

Для того щоб задовольнити всіх людей своєчасно питною водою в першу чергу необхідно визначити ту кількість води яку споживачі вживають. Для цього можна на підприємствах водопостачання встановити інтелектуальні лічильники.

Інтелектуальний лічильник – узагальнене поняття, що може застосовуватись до електронного пристрою, який записує споживання електроенергії, тепла чи води, при цьому додатково тарифікуючи облік по часу доби (для електроенергії) чи по температурі енергоносія та його об'єму (гаряча вода, централізоване опалення), щогодинна або частіше і надсилає інформацію постачальнику не рідше ніж щодня для моніторингу та виставлення рахунків. Інтелектуальні лічильники надають можливість двостороннього зв'язку між центральною системою та лічильником, а в деяких випадках може надаватись доступ в такій базі даних для абонента через мережу Інтернет або через мобільний телефон. За допомогою цих даних можна дізнатися скільки споживається води і в який період доби споживання найбільше. Виходячи з даних підприємства водопостачання можуть повністю забезпечити споживачів водою.

Інтелектуальні лічильники дадуть можливість встановити багатоступеневі тарифи на водопостачання і електроенергію. Так наприклад вартість тарифу на воду і електроенергію в денний період часу буде більшим ніж в нічний. Це дозволить забезпечити рівномірний добовий розподіл води серед різних категорій споживачів, а також суттєву економію електроенергії. Великі підприємства зможуть закачувати воду в певні ємкості в нічний час, що забезпечить ефективну роботу водопро-

відних мереж. Суть ступеневих тарифів на воду в залежності від обсягів споживання полягає у встановленні більш низьких тарифів на воду, споживану в межах визначених величин, і їх збільшення при неекономічному використанні водних ресурсів [2].

1. Агаджанов Г.К. Економіка водопровідно-каналізаційних підприємств: навч. посіб. / Г. К. Агаджанов; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – 2-е вид., перероб. та доп. – Харків: ХНАМГ, 2010. – 392 с.

2. Тітяєв В.В. Тарифна політика ефективного водокористування / В.В. Тітяєв // Комунальне господарство міст: наук.-техн. зб. – Київ: Техніка, 2012. – № 106. – С. 56-68. – Серія: Економічні науки.

ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ ПІДПРИЄМСТВА СФЕРИ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ

Гречкосій С.О.

Науковий керівник – Єсіна В.О., канд. екон. наук, доцент

Метою дослідження є інвестиційна діяльність комунального підприємства «Харківські теплові мережі» (КП «ХТМ»), що є обов'язковою для виконання, порядок розроблення, погодження та затвердження якої регламентується законодавством.

При проведенні дослідження було використано такі наукові методи: аналіз, синтез, теоретичне узагальнення та порівняння.

Науковою новизною є дослідження розроблення інвестиційної програми та розробка пропозицій щодо підвищення ефективності впровадження інвестиційної діяльності підприємством теплопостачання.

КП «ХТМ» є одним із найбільших в Україні теплоенергетичним комплексом з виробництва, переробки, транспортування та розподілення теплової енергії усім групам споживачів за регульованими чинним законодавством тарифами. Підприємство забезпечує надійну та безперебійну роботу теплових мереж, устаткування та споруд. Виконує контроль за раціональним споживання теплоенергії, належне виконання робіт з монтажу, ремонту, реконструкції технічного обладнання.

Для провадження ефективної діяльності КП «ХТМ» важливим являється розробка інвестиційної програми.

Відповідно до Закону України «Про теплопостачання» [1] інвестиційна програма – комплекс заходів, затверджений в установленому порядку, для підвищення рівня надійності та забезпечення ефективної роботи систем централізованого теплопостачання, який містить зобов'язання суб'єкта господарювання у сфері централізованого теплопостачання щодо будівництва (реконструкції, модернізації) об'єктів у